

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iurie Cucu, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Cucu împotriva Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, privind constatarea nulității prevederilor contractuale, anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Cucu,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2016 Iurie Cucu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, solicitînd constatarea nulității pct.4 din contractul individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010, constatarea faptului încheierii contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 octombrie 2010 pe o perioadă nedeterminată, anularea ordinului nr.232-P din 31 decembrie 2015 privind încetarea contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 octombrie 2010, restabilirea în funcția de contabil, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la serviciu în mărimea salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă și a prejudiciului moral în mărime a 3 salarii medii.

Ulterior a mai înaintat cereri privind completarea obiectului și pretențiilor în acțiune, solicitînd suplimentar și constatarea nulității absolute a punctului 1 din Contractul individual de muncă din 01 noiembrie 2006, a pct.4 din Contractul individual de muncă din 12 ianuarie 2010, constatarea nulității absolute a pct.2 lit.b) din acordul cu privire la modificarea contractului individual de muncă din 01 decembrie 2010, a pct.3 lit.b) din acordul nr. 114/1 IA din 11 noiembrie 2011 cu privire la modificarea contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010, a pct.1 din acordul adițional nr.71/13 A din 12 februarie 2013 în partea stabilirii duratei contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010,

pct.1 din acordul adițional nr.66/14A din 11 februarie 2014 în partea stabilirii duratei contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010, a pct.3 din acordul adițional nr.133/14A din 31 decembrie 2014 în partea prelungirii termenului contractului individual de muncă din 12 ianuarie 2010 și a pct.1 din contractul individual de muncă din 01 noiembrie 2016.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 31 decembrie 2015, de către Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova a fost emis ordinul nr.232-P cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010, ordin cu care nu este de acord, îl consideră neîntemeiat, ilegal și pasibil anulării, specificând că la data de 01 noiembrie 2006, în rezultatul demersului oficial al Camerei de Comerț și Industrie nr.04/07-1073 din 18 octombrie 2006, Iurie Cucu a fost angajat în funcția de „contabil” al Direcției finanțe și evidență contabilă din cadrul Camerei de Comerț și Industrie, fapt confirmat prin înscrierea în carnetul de muncă. Ulterior din motive necunoscute, fără a fi încetate de fapt și de drept relațiile de muncă, la 12 ianuarie 2010, reclamantul a fost impus să încheie cu pîrîtul un nou contract individual de muncă nr.52/10 pe termen determinat de la data de 01 februarie 2010 pînă pe data 01 februarie 2011, specificînd că la expirarea termenului contractului individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010 nici una din părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă au continuat de fapt, reclamantul a fost impus să semneze anual acorduri adiționale cu privire la prelungirea contractului individual de muncă.

Funcția de contabil deținută de reclamant pe parcursul a 9 ani de zile, nu intră în categoria lucrărilor cu caracter temporar specificînd că funcția de contabil pe care o deținea nu a fost redusă din statele de personal ale pîrîtului și în prezent este deținută de către o altă persoană. Consideră că, Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova cu rea-credință neîntemeiat încalcînd intenționat art.55 CM al RM a încheiat și l-a impus să încheie la 12 ianuarie 2010 contractul individual de muncă nr.52/10 pe termen determinat, impunîdu-l să încheie anual acorduri adiționale privind prelungirea contractului individual de muncă nr. 52/10 din 12 ianuarie 2010.

Inițial contractul individual de muncă a fost încheiat în anul 2006, și raporturile de muncă după expirarea a 5 ani de zile nu au încetat, specificînd că acordurile adiționale anuale prin care a fost prelungit contractul individual de muncă pînă la 31 decembrie 2015, nu au avut nici un efect juridic. La fel, în calitate de angajator nu are dreptul să înceteze în mod unilateral contractul individual de muncă încheiat la angajarea la data de 01 noiembrie 2006 și contractul individual de muncă nr.52/10 din 12 ianuarie 2010. Prin ordinul nr. 232-P din 31 decembrie 2015, Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova l-a eliberat nelegitim din serviciu, prin ce l-a privat de dreptul la muncă.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Buiucani, municipiul Chişinău, din 03 mai 2016, acţiunea înaintată de Iurie Cucu împotriva Camerei de Comerţ şi Industrie a Republicii Moldova a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 22 septembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Iurie Cucu şi a fost menţinută hotărîrea instanţei de fond.

La 12 decembrie 2016 Iurie Cucu a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 22 septembrie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii instanţei de fond, cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acţiunea.

În motivarea cererii a indicat că, atît instanţa de fond, cît şi instanţa de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar circumstanţele evidenţiate de Iurie Cucu au fost ignorate, fapt ce a dus la încălcarea esenţială a normelor de drept şi soluţionarea greşită a pricinii.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii şi prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarate de Iurie Cucu ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) şi (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curţii de apel, prin prisma prevederilor secţiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reţine că, reieşind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligaţia delimitării esenţei, temeiului şi argumentării acelei/acelor încălcări esenţiale şi/sau acelor circumstanţe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speţă, criticile aduse de recurent, însoţite de vasta argumentare a circumstanţelor de fapt şi de drept ale pricinii, percepute din propriile puncte de vedere, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reţinute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condiţiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor şi circumstanţelor cauzei, în detrimentul evidenţierii ilegalităţii soluţiei instanţei de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esenţă şi care evidenţiază simplul fapt al dezacordului

recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Mai mult ca atât, Completul notează că argumentarea expusă în cererea de recurs declarată de Iurie Cucu, în esență, este similară argumentării expuse în cererea de apel motivată din 11 iulie 2016, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Iurie Cucu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas